

bryllupstaler.com

Kjære Kari og Sindre, kjære familie og venner,

i dag står jeg her som Karis far – stolt, rørt, og uendelig takknemlig for å få føre henne opp midtgangen.

Jeg ser på deg, Kari, og jeg ser både den lille jenta som tok verden med store øyne og den modige kvinnen du har blitt.

Du har alltid gått foran med varme og mot, med et hjerte som våger å romme både mennesker og drømmer.

Du er initiativrik, du setter i gang – og når du setter i gang, følger andre etter.

Det har vært min store glede som far å se hvordan du ikke bare finner veien, men skaper den.

Og så kom du, Sindre.

Stille og trygg, med en omtanke som merkes i alt du gjør.

Det var lett å se at du var løsningsorientert – og til tider ganske kreativ – enten det gjaldt en punktering på E39 eller et surdeigsbrød som nektet å heve.

Og så har du det blikket – det som sier: Jeg står her. Jeg blir her. Kjærligheten i øynene dine når du ser på Kari, den har betydd mer for meg enn du aner.

Dere to møttes som kollegaer på sykehuset i Stavanger.

Vennskap først.

To som lyttet, lo, hjalp – og langsomt skjønte at det var mer.

Jeg husker den første julefeiringen dere hadde sammen hos bestemoren.

Det var et kjærtegn av en kveld – latter rundt bordet, to hender som fant hverandre mellom riskrem og minner.

Bestemor sa senere: De to hører sammen.

Og hun fikk rett.

Så kom hjemmet deres i Sandnes, et felles hus – men aller mest et felles liv.

Det fyltes av måneskinnsturer dere tok når hodet var fullt av skift og ansvar.

Lag din egen personlige tale på bryllupstaler.com

Av kystveier dere kjørte, der samtalene var like lange som strekningen og stillheten like trygg som setene dere satt i.

Av helger der kjøkkenet luktet nystekt surdeig, og der dere, med mel på hendene og musikk på lavt, bakte brødet som ble til deres ritual.

Og så kom soloppgangen på Preikestolen.

Et øyeblikk i stillhet over verden, i det lyset brøt frem og Sindre, du gikk ned på kne.

Det finnes frierier som er storslagne, men få er så sanne som det å si: La oss begynne dagen, og livet, sammen.

Ni år er det blitt.

Ni år av løping side om side – bokstavelig talt, halvmaraton etter halvmaraton – og i overført betydning, i medvind og motvind.

Jeg tror det er noe vakkert i å velge utholdenhet som livsstil sammen.

Å vite at pusten går tungt noen ganger, men at tempoet kan justeres, at rytmen kan finnes igjen, og at mållinjen alltid er der et sted foran – om ikke i dag, så i morgen.

Og mellom distansene har dere funnet gleden i å sette dere i bilen, dra ut på kysten og la havet måle tiden.

Dere har lært dere kunsten å være på vei – uten å skynde dere forbi det som er viktig.

Kari, jeg har sett deg stå støtt i storm.

Du er varm og modig, ja, men også mild når det kreves.

Du har aldri vært redd for å være den som sier: Vi prøver.

Det er en gave å være initiativrik, men det er en større gave å være det med hjertet først – den gaven har du.

Sindre, du er den som finner løsningen når andre gir opp.

Du ser mønster i kaos og vei i tåke.

Og samtidig er du eventyrlysten – du beholder barnets nysgjerrighet i den voksnes ansvar.

Det er en sjelden kombinasjon, og jeg aner hvor mye trygghet den har gitt Kari –

og hvor mye frihet dere gir hverandre gjennom den

Lag din egen personlige tale på bryllupstaler.com

Som far er det et eget øyeblikk å slippe hånden og vite at den blir tatt imot av en annen som bærer like varsomt.

Jeg slipper ikke fordi jeg må, men fordi jeg stoler på dere to.

Dere har allerede vist at kjærligheten deres ikke er en forelskelse som går over - den er en retning dere velger hver dag.

Til familiene våre - tusen takk.

Til dere som har formet Kari og Sindre med kjærlighet, arbeid, verdier og latter.

I dag fletter vi ikke bare hender; vi fletter røtter.

Og til forloverne - takk for at dere står nær, og for at dere har vært deres tryggeste vitner i hverdagen, ikke bare i dag.

Jeg vil gjerne gi dere en liten velsignelse - enkel, men ekte:

Må dere alltid finne hverandre, ikke bare når alt går lett, men nettopp når dagene blir tyngre.

Må dere aldri glemme å spørre: Hva trenger du i dag? og å svare ærlig når dere selv trenger noe.

Må dere bevare det lekne - surdeigen, veiene, soloppgangene - og bygge et hjem der både ord og stillhet har plass.

Må dere kjenne at kjærlighet er handling: å lytte før man svarer, å holde før man løser, å velge hverandre, igjen og igjen.

Og et lite stykke livsvisdom, fra en far som har prøvd og feilet og prøvd igjen:

Snakk sammen når det koster.

Le sammen når det går.

Si unnskyld raskt og si takk ofte.

Og husk at et ekteskap ikke er to som blir ett, men to som velger å gå i samme retning, hånd i hånd, med hvert sitt hele hjerte.

Kari, mitt kjære barn, du vil alltid være datteren min.

I dag er du også Sindres kone.

Du går ikke fra noe - du går inn i noe, dypere.

Og Sindre, jeg er takknemlig for mannen du er, og for måten du elsker henne på.

Ta vare på hverandre.

Ta det dere allerede gjør så fint – løpingen, baksten, veiene – og la det være stoffet i dagene, ikke bare glansbilder i albumet.

Kjærligheten deres startet i omsorgens hverdag på sykehuset, i trøtte øyne og varme hender.

Det er den beste skolen for et liv sammen:

Å se den andre, å være der når det trengs, å holde ut når det røyner.

Jeg tror det er derfor vi alle som står her i dag, kjenner oss trygge:

Dette er ekte.

Så, her ved vielsen, i høytid og glede,

vil jeg si fra dypet av hjertet:

Måtte veien reise seg for dere.

Måtte vinden være myk i ryggen.

Måtte solen varme ansiktene deres, og regnet falle lunt over taket dere bygger.

Og måtte dere, når skumringen kommer, alltid finne lyset i hverandres blikk.

Kari og Sindre –

jeg elsker dere.

Gå i fred og i glede.

Gå sammen.

Denne talen ble laget med bryllupstaler.com. Svar på noen få spørsmål og generer din egen personlige tale nå på bryllupstaler.com

Lag din egen personlige tale på bryllupstaler.com